

ABAFÁY-DEÁK CSILLAG

Viola

ABAFÁY-DEÁK CSILLAG (1949) Budapest

Tapogatja a színes borítékot. Nem reklámlevélnek tűnik. Olyat rendszeresen kap, gratulálnak a megfejtéshez, és közlik, sajnos nem nyert. Évek óta fejt a keresztrejtvényeket, néha órákon keresztül. Szereti. Csak egy válasz lehetséges. Óvatosan bontja ki a levelet, minél később jöjjön a rossz hír. Még a tapintása is más a papírnak, sarkában színes kép. Egy sziget. A betűk ugrálnak a szeme előtt, mintha be akarnák vetni magukat az égszínkének tengerbe. Első díj, kéthetes nyaralás, két főre Madeirán, az örök nyár szigetén, all inclusive. Minden benne van. Amire öt éve vár. Kiveri a víz, újra kézbe veszi a borítékot, megnézi a címezést. Nyomtatott betűkkel ott áll a neve, Karos Viola. A cím is stimmel. Újraolvassa a levelet, többször is. Repülőjegy-foglalás miatt adja meg kísérlője nevét, adatait. Még egyszer elolvassa a nyertes nevét, a Violánál elidőzik. Mondták neki gyakran, nem illik hozzá ez a virágnév, de neki tetszett. Nincs kísérlője, már letett arról, hogy próbálkozzon. Nem öreg még, ma a nők ötvenen túl is keresnek, és találnak is partnert maguknak. Dezső volt az utolsó mohikán, illetve nem volt meg neki, ahogy ma mondják. Ő az, akivel el tudná képzelni az életét. Egy cégnél dolgoznak, de más részlegen, szerencsére, mert így Violának nem kell stresszelnie, hogy elég jó-e a frizurája, ha éppen Dezső jön szembe vele a folyosón, esetleg váratlanul benyit az irodába, miközben ő nassol, vagy annyira elfoglalt, hogy szólni se tud hozzá.

Hiába minden igyekezete, a férfi nem mutatott hajlandóságot arra, hogy közelebbi kapcsolatba kerüljenek. Egy idő után azt híresztelte, Viola üldözi a szerelmével. Pedig csak tetszeni akart neki. Az ciki volt, amikor a férfinak névnapjára egy szál virágot vitt. A barátok kuncogtak. Nem mert violát vinni, különleges virágot választott. Dezső szája idegesen rángott. Paradicsommadár, Madeira szigetén ilyenek nyílnak télen is, mondta a férfi, mert értett a virágokhoz. Sose láthatja ezt a szigetet a sok virággal, sóhajtott fel, annyi pénzt nem tud összegyűjteni, és ránézett a nőre, azzal a kisborjú szemével, ami nem illett mackós alakjához. Violának pont ezért tetszett. Az interneten szokta nézegetni a szigetet, tette hozzá Dezső. Azóta Viola is nézegeti a szigetet a számítógépen, de nem szól róla senkinek, ilyenkor Dezsővel van, fogja a kezét, és együtt sétálnak. Hónapok óta nem tud róla semmit. A telefonszámán most mégsem kell gondolkoznia. Hányszor fogta már a telefonkagylót a kezében, tárcsázta volna a számot, de mégse tette. Dezső hallója a régi. Viola bevezetés nélkül adja elő az utazási lehetőséget, még a szilveszter is benne van, egy fityingjébe se kerül, csak igent kell mondania. Viola, te bosszantani akarsz, a lottón nem is volt a héten öttalálatos. Nem játszom a lottón, vág közbe a nő, vállalod az utat velem, vagy nem? Azt nem mondja, milyen jó lesz együtt utazni. Meg két hét, egy légtérben. Éjjel-nappal. Dezső kérdéseit alig hallja, röviden, kicsit dadogva válaszol, sok idő telik el, míg a férfi igent mond. Viola előveszi a naptárat, jó két hét maradt a készülődésre, bevásárlásra. Nem kell fogyókúráznia, alig ment le falat a torkán, a kilók annál inkább lementek. Nézi magát a tükörben, ha ez így megy tovább, nagyon lötyögős lesz a bőre. Tovább nem szabad fogynia, hogy mutat majd fürdőruhában? Vennie kell egy újat, bikini évek óta nem volt rajta, igaz, fürdeni sem járt. Az utóbbi években szinte sehova nem mozdult ki.

A fürdőruha beszerzése vette el a legtöbb időt, az eladó csak épp hogy nem mondta ki, egyrészes dreszt javasol, előnyösebb lenne. Viola rá se nézett az ajánlott darabokra, a piros kétrészes mellett döntött, amelyiket a próbababában látta a kirakatban. Hajsztínét is megváltoztatta, világosabbra. Szolárium után máris úgy nézett ki, mintha Madeiráról jött volna. Minden nap elteltével fiatalabbnak érezte magát, már eszébe se jutott az a néhány év korkülönbség. Dezsőnek se jusson eszébe. Megegyeztek, amint megjön a repjegy, találkoznak. Furcsa, hogy még nem küldték el. Ma megveszi az új bőröndöt, minden legyen új, az év is és Dezső is az övé lesz. Most már biztos benne. Ez a főnyeremény.

Megint jön egy levél, nem vaskos boríték. Talán felszólítás, fizessen elő a következő keresztretjévfűzetre. Nem fogja megrendelni, már nincs rá szüksége, és kedve sincs ezután otthon kuksolni és írogatni a kockákba az egyértelmű, megmásíthatatlan válaszokat. Az új bőröndbe beledobja a fürdőruhát és még egy-két új cuccot. Kibontja a levelet. Nincs rajta sziget, csak fekete betűk, sajnálattal közlik, tévedés történt, a nyertes Karos Virág. Adminisztratív hiba történt, a közjegyző fedte fel, a kellemetlenségért elnézést kérve a jövő évi előfizetés összegét átvállalják. Mindig tudta, csak a baj van a nevével, hiába virág a Viola is. Fekete, üres kockák villódnak a szeme előtt. Keresztretjévfűzés? Keresheti a választ, amit általában tud. Mindig ugyanaz. Most nem találja a betűket. Leül a fotelbe, és nem mozdul. A levél a földön fekszik. Viola nem tudja, mennyi idő telt el, amikor megcsörren a telefon, tétovázik, felvegye-e. Behunyta szemmel nyúl a készülékhez.

Dezső évek óta először kezdeményez hívást, érdeklődik az indulás időpontjáról. Megismétli a kérdést, mert nem kap választ. Még nincs meg a repjegy, Viola hangja tompa, amint elküldték, azonnal jelzi. Ő is elhiszi, amit mond. El akarja hinni. Dezső hangja kedves, sajátja hivatalosan cseng, mintha nem is ő lenne. Ez már nem ő. Nézi kifestett lábujja körmét, már utálja ezt a színt. Igaza volt az anyjának, kislányom, te semmire se viszed. Nem is vitte. Nem lesz utazás, nem lesz Dezső, nem lesz ő sem. Félrerúgja a bőröndöt, a bikini felsőrész kikandikál, kiveszi és kettétépi. Sírnai sem tud. Kikapcsolná a telefont. Csak egy hívástól fél, amire eddig a leginkább vágyott. Szerencsére neki kell jeleznie az indulás időpontját. Ez most megnyugtató. Hallgathat, haláláig. Ahogy a férfi hallgatott. Kora reggel cseng a telefon, álmából riad fel, a sok altatótól kába, azt sem tudja, hol van, már Madeirán lennének? Dezső hangja magához téríti, furcsán cseng a hangja, majdnem síró. Elütötte egy biciklista, láb- és kartörés, minimum három hét fekvés, az után jöhet a járógipsz. A WC-re se mehet ki, ezért bent kell maradnia a kórházban, hogy legyen, ki ellássa. Viola hallgat, talán mégis álmodik? Szabadságot vettem ki az utazás miatt, mondja monoton hangon, átjönnek hozzád két-három hétre. Egyedül úgyse utaznék. Nem utazom. Dezső hosszan hallgat, nem szól, hát persze hogy szerénykedik.

Viola leteszi a kagylót, és taxit hív. Az úton a kórház felé kezd megnyugodni, az se zavarja, hogy sietségében nem sminkelt. Talán ez a két hét nem is lesz olyan rossz Dezsővel, együtt lesznek. Napok óta csak Dezsőt látja és a hangját hallja. Most is, ahogy kinéz a taxi ablakán, mintha a férfit látná egy hosszú hajú nővel andalogva, a járása ismerősnek tűnik. Becsukja a szemét, akkor is őt látja. A kórházba érve a betegfelvételnél sokáig váratják, nem akarnak információt adni, mivel a férfi nem rokona. Azt hazudja, Dezső az élettársa. A nővér hosszan tanulmányozza a számítógépes kimutatást, majd telefonál, aztán újból keres a monitoron. Ingatja a fejét, ilyen nevű betegük nincs, és nem is volt.

Madárinfluenza

Minden a hattyúval kezdődött. Apai nagyanyja gyakran mondta a menyére: hattyú, és csúnya pofát vágott hozzá. Panni nem értette, mi a baja nagyanyjának a hattyúkkal, figyelte őket a tavon, ahogy hangtalanul suhantak hosszú nyakkal, hófehéren, szépek voltak, akárcsak az édesanyja, akire azt mondta az anyósa: hattyú. Anyjának nem volt fehér a haja, inkább aranyszőke, alakja magas, igaz, a nyaka hosszú, talán innen jött a hasonlat. Panni sokat nézegette magát a tükörben azt vizsgálva, talán ő is olyan, vagy olyan lesz, mint az anyja. Egy nap azt mondta nagyanyjának, én is hattyú szeretnék lenni. Micsoda? Hát hattyú, mint anya. Honnan veszed ezt a butaságot, ki beszél itt hattyúról meg madarokról? Sokszor mondtatok rá, hattyú, hallottam, és én is olyan akarok lenni. Nagyanyja arca elsötétült, méghogy hattyú, ja, lehet, hogy ezt képzeli ő magáról, de sajnos csak egy fattyú, és az is marad. Ha nem hattyú, akkor mi az a fattyú? Panni szeme könnybe lábadt, már gyanította, valami nagyon csúnya szó lehet ez. Ne akarj te mindent tudni, és ezt a fattyút és a hattyút is felejtse el. Nem felejtette el, és nemsokára megtudta a szó jelentését is. Azóta ki nem állhatja a szárnyasokat, látni se bírja őket. Még a verebek az udvaron vagy a gólya a szomszéd házon is idegesítették. A csirkehúst se ette meg többé, se a kacsát, libát. Amikor a gimnáziumba került, elmesélte legjobb barátnőjének a titkot, hogy anyja fattyú, vagyis házasságon kívül született. Barátnője csak nevetett, ez ezernyolcszáznegyvennyolcban volt téma, ma már a legtöbben meg se házasodnak, mégse pusztul ki az emberiség. Ezzel ma már senki se foglalkozik, apámnak is van egy ilyen gyereke, miután elhagyta anyámat, még el is hozza néha magával, amikor látogatóba jön. Pannit ez sem viaszalta, biztos volt benne, ő ilyet nem tenne, az ő gyerekére senki ne mondasson ilyen szavakat. Csak akkor lesz gyereke, ha férjhez ment. Válogatott is rendesen. Végre megtalálta az igazit, aki a gyereke apja lehetne, szép magas fiú volt, és kedves, figyelmes, gyakran hozott marcipánt vagy valami más édességet, de a fiú meg se kóstolta ezeket, sajnos nem ehett ilyesmit, vigyáznia kell az alakjára. Volt is mire vigyáznia, mint a Dávid-szobor, úgy nézett ki, ha bejött a színpadra, nem lehetett másra nézni. Táncművész volt, és nem szerette azt a szót, hogy balett. Gyakran randevúztak, néhány hónap után már a házasság időpontja is szóba került, őszre tervezték a lagzit.

Évadzáraskor a fiú örömhírt hozott, szerepalmát táncolhatja ősztől, nagyobb lesz a fizetése is, és most már semmi akadálya a házasságnak, gyerekeknek. Panni tervezgette az esküvői ruhát, a gyerekszobát. Legalább két gyereke lesz, egy fiú és egy lány, de lehet három is. Tud majd velük foglalkozni, otthon végezheti a fordításokat. A Nagykörúton sétálva megpillantotta a színház új plakátját, ott látta jövőbelije nevét vastagon nyomtatva, és a darab címét: *A hattyúk tava*. Lerogyott az egyik padra, zúgott a feje, a lábához egy madár tipegett, egy sötét veréb. Nem hessegette el, csak a házasság gondolatát.